

Beszámoló – Egyetemi mobilitási tapasztalataim

2025 márciusában lehetőségem nyílt részt venni egy egyhónapos tudományos mobilitási programban a Makovecz program keretein belül Budapesten, az ELTE és a Sapientia EMTE közös szervezésében. Tamás Ágnes vagyok, másodéves hallgató társadalomtudományi szakon, és őszintén mondhatom, hogy az eddigi egyetemi éveim egyik leginspirálóbb, legsűrűbb és legfelemelőbb időszaka volt ez a hónap. A program során lehetőségem nyílt részt venni olyan kurzusokon és szemináriumokon, amelyek túlmutattak az elméleti tudás átadásán, a valódi társadalmi problémák feltárására, a kritikai gondolkodás fejlesztésére és a párbeszéden alapuló közös gondolkodásra helyezték a hangsúlyt.

A témavezető tanárom, dr. Turai Katalin Ráhel végig támogató és elérhető volt számomra. A kutatási ötletemhez számos szakirodalmat ajánlott, és emellett bevont saját kutatási projektjébe is, amely hatalmas előrelépést jelentett számomra mind a témámat, mind a módszertani magabiztosságomat illetően. Budapesten elmélyülhettem a kvalitatív kutatási módszerek alkalmazásában, lehetőségem volt terepmunkát végezni, strukturált interjúkat készíteni, és közvetlen tapasztalatokat gyűjteni a városi társadalmi jelenségekről. Ezek a tapasztalatok nemcsak a szakdolgozatom minőségét emelik, de hosszú távon is meghatározó irányt jelentenek a tudományos és szakmai pályámon.

Az ott töltött idő alatt nemcsak a tanáraimtól, hanem a különböző magyarországi egyetemekről érkezett diákoktól is rengeteget tanultam. Kialakult egy aktív, nyitott, gondolkodó közösség, akikkel számos alkalommal folytattunk mély eszmecseréket aktuális társadalmi és politikai kérdésekről. A különböző háttérű hallgatók eltérő nézőpontjai jelentősen bővítették a látókörömet, és segítettek meglátni saját kutatásom tágabb összefüggéseit. Ezek a beszélgetések sokszor az esti órákba nyúltak, legyen szó egyetemi tantermekről, kávézók teraszairól vagy akár egy hosszabb séta során a városban.

A szabadidőmben igyekeztem felfedezni Budapest kulturális és történelmi rétegeit. Esténként gyakran sétáltam a Gellért-hegyen vagy a Budai várnegyedben, ahol a város panorámája különleges inspirációt adott. Ellátogattam az ELTE

Társadalomtudományi Kar Könyvtárába, ahol több napon át végeztem szakirodalmi kutatást, és emellett rendszeresen jártam kiállításokra is. Az egyik legemlékezetesebb élményem a Munkácsy Mihály festészetét bemutató kiállítás volt, amely nemcsak esztétikai élményt, hanem elméleti ihletet is adott a dolgozatomhoz. Megérintett, ahogy a művészet társadalmi szerepét, az emberi sorsokat ábrázoló képei új szempontokat nyitottak meg előttem.

Számos új barátság született, amelyek közül néhány egészen szoros, jövőbeni együttműködés lehetőségét is hordozza. Megismerkedtem olyan fiatal kutatókkal, akik hasonló területen dolgoznak, és akikkel már most közös projektötleteken gondolkodunk. Ezek az emberi kapcsolatok legalább annyira értékesek számomra, mint maga a szakmai tudás, amit ez alatt az egy hónap alatt megszereztem. Tapasztaltam, mennyire fontos a tudományos közösségen belüli együttműködés és az egymásra való nyitottság.

Összességében fantasztikus hónapot töltöttem Budapesten. A szakmai fejlődés mellett emberileg is gazdagodtam, új nézőpontokat ismertem meg, új barátokat szereztem, és inspirációt kaptam a további tanulmányaimhoz és életutamhoz. A Makovecz program számomra nemcsak egy ösztöndíj volt, hanem egyfajta ébresztő, arra ösztönzött, hogy jobban merjek kérdezni, keresni, kutatni. Mindenkinek csak ajánlani tudom, hogy bátran jelentkezzen ilyen programokra. Aki nyitott és kíváncsi, az rengeteget tanulhat.

Tamás Ágnes,
NKET, 2 évf.